

Sygn. akt II AKa 263/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Błaszczyk
Sędziowie:	SA Piotr Feliniak SO del. Jarosław Leszczyński (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Jadwiga Popiołek

przy udziale H. T., Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r.

sprawy

S. W.

oskarżonego z art. 286 §1 w zw. z 12 w zw. z 64 §1 kk; art. 286 §1 w zw. z 64 §1 kk; art. 286 §1 w zw. z 294 §1 w zw. z 12 w zw. z 64 §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II K 26/14

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
- 2) zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt II AKa 263/14

UZASADNIENIE

S. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 19 czerwca 2012 r. do dnia 3 września 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. w K. w kwocie łącznej 156.458,70 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci worków i opakowań kartonowych na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 24.922,08 zł,

(...) z dnia 19.07.2012 r. na kwotę 26.709,70 zł,

(...) z dnia 20.07.2012 r. na kwotę 20.456,87 zł,

(...) z dnia 20.07.2013 r. na kwotę 26.199,00 zł,

(...) z dnia 20.06.2012 r. na kwotę 61.475,40 zł, (przy czym z faktury tej pozostało do zapłaty 58.171,05),

z odroczonymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionych opakowań, przy czym zarzuczonego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

II. w dniu 22 sierpnia 2012 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. i A. B. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M. w kwocie 29.593,80 zł w ten sposób, iż pobrał od w/w przedsiębiorców towar w postaci folii stretch (...) na fakturę VAT (...) z dnia 22.08.2012 r. z odroczonym terminem płatności, wprowadzając tych przedsiębiorców w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuczonego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

III. w okresie od 20 kwietnia 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. w A. w kwocie łącznej 471.779,54 zł co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci folii do sianokiszonki marki E. na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 20.04.2012 r. na kwotę 167.909,76 zł,

(...) z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 153.999,69 zł,

(...) z dnia 30.06.2012 r. na kwotę 69.608,16 zł,

(...) z dnia 31.07.2012 r. na kwotę 80.261,93 zł,

z odroczonymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuczonego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

IV. w okresie od 14 czerwca 2012 r. do dnia 1 sierpnia 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem C- (...) sp. z o.o. w S. w kwocie łącznej 99.074,81 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci surowców do produkcji kompozytów – matę szklaną i żelkoty, na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 01.08.2012 r. na kwotę 48.917,25 zł,

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 229,76 zł,

(...) z dnia 02.07.2012 r. na kwotę 12.559,78 zł,

(...) z dnia 20.06.2012 r. na kwotę 12.014,64 zł,

(...) z dnia 19.06.2012 r. na kwotę 12.014,64 zł,

(...) z dnia 14.06.2012 r. na kwotę 13.338,74 zł

z odroczoneymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionego towaru, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

V. w dniu 4 lipca 2012 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w K. w kwocie łącznej 130.566,35 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci surowców do produkcji kompozytów – matę szklaną i żelkoty, na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 10.07.2012 r. na kwotę 5.980,26 zł,

(...) z dnia 09.07.2012 r. na kwotę 124.586,09 zł,

z odroczoneym terminem płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionych surowców, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

VI. w okresie od marca 2012 r. do końca lipca 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Zakłady (...) w N. w kwocie łącznej 707.240,16 zł co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci żywicy poliestrowej P. (...)1 na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 173.833,44 zł,

(...) z dnia 14.06.2012 r. na kwotę 176.214,72 zł,

(...) z dnia 04.07.2012 r. na kwotę 176.214,72 zł,

(...) z dnia 12.07.2012 r. na kwotę 178.596,00 zł,

z odroczoneymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionego towaru, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

VII. w dniu 18 maja 2012 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. w P. w kwocie 12.880,56 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci folii stretch (...) na fakturę VAT o nr:

(...) z dnia 18.05.2012 r. na kwotę 12.880,56 zł,

z odroczonym terminem płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 11 lipca 2012 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Z. S. z/s K. 4A, (...)-(...) S. w kwocie 44.563,33 zł w ten sposób, iż pobrał towar od w/w przedsiębiorcy w postaci folii termokurczliwej „półrękaw 2150x0,16” na fakturę VAT o nr: (...) z dnia 11.07.2012 r. na kwotę 44.563,33 zł

z odroczonym terminem płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tego przedsiębiorcy w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

IX. w okresie od czerwca 2012 r. do lipca 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w P. w kwocie łącznej 366.051,44 zł co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci żywicy poliestrowej marki E. na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 29.06.2012 r. na kwotę 179.678,40 zł,

(...) z dnia 11.07.2012 r. na kwotę 186.373,04 zł,

z odroczonymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionego towaru, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

X. w okresie od 6 lipca 2012 r. do 20 sierpnia 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Zakład Produkcji (...) sp. z o.o. w R. w kwocie łącznej 174.518,55 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci folii stretch na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 25.186,46 zł,

(...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 7.328,34 zł,

(...) z dnia 07.08.2012 r. na kwotę 23.689,80 zł,

(...) z dnia 02.08.2012 r. na kwotę 24.243,30 zł,

(...) z dnia 18.07.2012 r. na kwotę 13.071,46 zł,

(...) z dnia 06.07.2012 r. na kwotę 16.438,95 zł

(...) z dnia 27.07.2012 r. na kwotę 11.402,10 zł

(...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 12.314,27 zł

(...) z dnia 13.08.2012 r. na kwotę 40.843,87 zł

z odroczoneymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

XI. w okresie od 9 do 22 maja 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. w W. w kwocie łącznej 41.031,88 zł w ten sposób, iż pobrał towar w w/w spółce w postaci folii stretch na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 22.05.2012 r. na kwotę 7.109,40 zł,

(...) z dnia 09.05.2012 r. na kwotę 17.1025,29 zł,

(...) z dnia 21.05.2012 r. na kwotę 16.797,19 zł,

z odroczoneymi terminami płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tej spółki w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania z zawartych umów sprzedaży w/w towaru, nie regulując płatności ani nie zwracając zakupionej folii, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

XII. w dniu 19 lipca 2012 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako (...) PPHU (...) z/s w S., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. B. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą S. - (...) W. M. B. z/s w W. w kwocie 1.599,00 zł w ten sposób, iż zamówił u tego przedsiębiorcy na fakturę VAT o nr: (...) z dnia 27.07.2012 r. na kwotę 1.599,00 zł transport towarów na trasie K. – S. z odroczoneym terminem płatności, wprowadzając uprawnionych pracowników tego przedsiębiorcy w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z zawartej umowy zlecenia, przy czym zarzuconego mu występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 roku Sąd Okręgowy w Płocku uznał oskarżonego S. W. za winnego tego, że w okresie od marca 2012 r. do 22 sierpnia 2012 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pozorując prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą PPHU (...), wprowadził w błąd niżej wskazanych przedsiębiorców, w ten sposób, że bez zamiaru zapłaty za towar i zamiaru jego zwrotu oraz bez zamiaru zapłaty za usługę transportową tegoż towaru, zamówił dostawę towaru do siedziby PPHU (...) w S., a następnie odsprzedał go po zaniżonej cenie innym osobom, nie uiszczając zapłaty za towar i wykonaną usługę transportową, doprowadzając niżej wskazanych przedsiębiorców do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem, którego łączna wartość była znaczna i wynosiła 2.233.759,12 zł, w ten sposób, że:

1. w okresie od marca 2012 r. do końca lipca 2012 r. pobrał w spółce Zakłady (...) S.A. w N. towar o łącznej wartości 707.240,16 zł w postaci żywicy poliestrowej P. (...)1 na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 173.833,44 zł,

(...) z dnia 14.06.2012 r. na kwotę 176.214,72 zł,

(...) z dnia 04.07.2012 r. na kwotę 176.214,72 zł,

(...) z dnia 12.07.2012 r. na kwotę 178.596,00 zł,

2. w okresie od 19 czerwca 2012 r. do dnia 3 września 2012 r. w spółce (...) sp. z o.o. w K. pobrał towar na łączną kwotę 156.458,70 zł w postaci worków i opakowań kartonowych na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 24.922,08 zł,

(...) z dnia 19.07.2012 r. na kwotę 26.709,70 zł,

(...) z dnia 20.07.2012 r. na kwotę 20.456,87 zł,

(...) z dnia 20.07.2013 r. na kwotę 26.199,00 zł,

(...) z dnia 20.06.2012 r. na kwotę 61.475,40 zł, (przy czym z faktury tej pozostało do zapłaty 58.171,05),

3. w dniu 22 sierpnia 2012 r. pobrał od T. i A. B. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M. towar w postaci folii stretch (...) na kwotę 29.593,80 zł na fakturę VAT (...) z dnia 22.08.2012 r.

4. w okresie od 20 kwietnia 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r. pobrał towar w spółce (...) sp. z o.o. w A. w postaci folii do sianokiszonki E. na łączną kwotę 471.779,54 zł na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 20.04.2012 r. na kwotę 167.909,76 zł,

(...) z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 153.999,69 zł,

(...) z dnia 30.06.2012 r. na kwotę 69.608,16 zł,

(...) z dnia 31.07.2012 r. na kwotę 80.261,93 zł,

5. w okresie od 14 czerwca 2012 r. do dnia 1 sierpnia 2012 r. w spółce C- (...) sp. z o.o. w S. pobrał towar w postaci surowców do produkcji kompozytów – matę szklaną i żelkoty na łączną kwotę 99.074,81 zł na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 01.08.2012 r. na kwotę 48.917,25 zł,

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 229,76 zł,

(...) z dnia 02.07.2012 r. na kwotę 12.559,78 zł,

(...) z dnia 20.06.2012 r. na kwotę 12.014,64 zł,

(...) z dnia 19.06.2012 r. na kwotę 12.014,64 zł,

(...) z dnia 14.06.2012 r. na kwotę 13.338,74 zł

6. w dniu 4 lipca 2012 r. pobrał towar w spółce (...) S.A. w K. na kwotę łączną 130.566,35 zł w postaci surowców do produkcji kompozytów – matę szklaną i żelkoty, na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 10.07.2012 r. na kwotę 5.980,26 zł,

(...) z dnia 09.07.2012 r. na kwotę 124.586,09 zł,

7. w dniu 18 maja 2012 r. pobrał towar w spółce (...) sp. z o.o. w P. w postaci folii stretch (...) na łączną kwotę 12.880,56 zł na fakturę VAT o nr: (...) z dnia 18.05.2012 r.,

8. w dniu 11 lipca 2012 r. pobrał towar w postaci folii termokurczliwej „półrękaw 2150x0,16” od przedsiębiorcy Z. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Z. S. z/s K. 4A, (...) S. na łączną kwotę 44.563,33 zł na fakturę VAT o nr: (...) z dnia 11.07.2012 r.

9. w okresie od czerwca 2012 r. do 11 lipca 2012 r. pobrał towar w spółce (...) S.A. w P. w postaci żywicy poliestrowej marki E. na łączną kwotę 366.051,44 zł na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 29.06.2012 r. na kwotę 179.678,40 zł,

(...) z dnia 11.07.2012 r. na kwotę 186.373,04 zł,

10. w okresie od 6 lipca 2012 r. do 20 sierpnia 2012 r. pobrał towar w Zakładzie Produkcji (...) sp. z o.o. w R. w postaci folii stretch na łączną kwotę 174.518,55 zł na faktury VAT o nr:

(...) z dnia 13.07.2012 r. na kwotę 25.186,46 zł,

(...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 7.328,34 zł,

(...) z dnia 07.08.2012 r. na kwotę 23.689,80 zł,

(...) z dnia 02.08.2012 r. na kwotę 24.243,30 zł,

(...) z dnia 18.07.2012 r. na kwotę 13.071,46 zł,

(...) z dnia 06.07.2012 r. na kwotę 16.438,95 zł

(...) z dnia 27.07.2012 r. na kwotę 11.402,10 zł

(...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 12.314,27 zł

(...) z dnia 13.08.2012 r. na kwotę 40.843,87 zł

11. w okresie od 9 do 22 maja 2012 r. pobrał towar w spółce (...) sp. z o.o. w W. w postaci folii stretch na łączną kwotę 41.031,88 zł na fakturę VAT o nr:

(...) z dnia 22.05.2012 r. na kwotę 7.109,40 zł,

(...) z dnia 09.05.2012 r. na kwotę 17.125,29 zł,

(...) z dnia 21.05.2012 r. na kwotę 16.797,19 zł,

12. w dniu 19 lipca 2012 r. zlecił M. B. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą usług przewoźnika pod nazwą S. - (...) W. M. B. z/s w W. usługę transportową towaru do S. bez zamiaru zapłaty za nią kwoty 1.599,00 zł zgodnie z fakturą VAT o nr: (...) z dnia 27.07.2012 r.

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 12.880,56 zł na rzecz (...) sp. z o.o. w P.;

III. obciążył oskarżonego kosztami procesu i orzekł o dowodach rzeczowych.

Powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego, zaskarżył obrońca S. W., wnosząc o zmianę orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie wymierzenie łagodniejszej kary.

Apelujący zarzucił orzeczeniu Sądu Okręgowego:

* błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż oskarżony działał umyślnie, podczas gdy jego działanie było nieumyślne, wobec czego nie zostały wypełnione znamiona zarzucanych mu występków;

* naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 58 § 2 k.k., poprzez orzeczenie kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł, w sytuacji gdy oskarżony nie posiada żadnego majątku, jego pasywa wynoszą ponad 1 mln zł, a nadto brak perspektyw zatrudnienia 62-letniej osoby – co spowoduje, iż oskarżony grzywny nie uiści, a jej zamiana na areszt będzie stanowić dodatkową karę pozbawienia wolności;

Z ostrożności procesowej, skarżący podniósł także zarzut:

* rażącej niewspółmierności kary.

W uzasadnieniu apelujący wskazał, iż występki z art. 286 § 1 k.k. może być popełniony wyłącznie umyślnie (w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym), a nic nie wskazuje na to, by oskarżony działał z zamiarem uszczuplenia swego majątku w celu pokrzywdzenia wierzycieli. W chwili składania zamówień oskarżony nie miał zamiaru niedotrzymania umówionych terminów zapłaty, a jej brak spowodowały trudności ekonomiczne jego firmy. Obrońca wskazał, iż oskarżony kupował w początkowej fazie współpracy mniejsze ilości towaru nie po to, by zdobyć zaufanie kontrahenta – jak przyjął Sąd – ale po to, by przeprowadzić testy tego towaru. Zdaniem obrony nie zostało udowodnione, że oskarżony założył firmę w celu wyłudzenia towarów. Przeciwnie, wykazano, że działalność jego firmy nie budziła zastrzeżeń, a część kontrahentów była ze współpracy zadowolona. Ponadto, oskarżony nie osiągnął żadnej korzyści majątkowej, a jego majątek jest taki sam jak przed założeniem firmy. Zdaniem apelującego jedyną winą S. W. jest nieumiejętność zarządzania firmą.

Skarżący wskazał także, iż orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny nie powinna zostać wymierzona z uwagi na jego status majątkowy i ciągle rosnące zadłużenie, z których wynika, że grzywny nie można będzie ściągnąć w drodze egzekucji.

Obrońca podniósł też, że aż 5-letni pobyt w zakładzie karnym może mieć dla 62-letniego oskarżonego poważne konsekwencje zdrowotne. Apelujący argumentował, że oskarżony od czasu popełnienia zarzucanych mu przestępstw, przestrzega porządku prawnego, a pokrzywdzeni przedsiębiorcy nadal prowadzą działalność gospodarczą, a zatem ich straty nie były znaczne w stosunku do zysków.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, a podniesione w niej argumenty, po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej okazały się bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Tym samym nie mogły stanowić podstawy ani do zmiany, ani do uchylecia zaskarżonego orzeczenia.

Analiza akt sprawy, w tym uzasadnienia wyroku Sądu I instancji, prowadzi do wniosku, że Sąd ten w sposób rzetelny i kompletny zebrał materiał dowodowy, a także wnikliwie go rozważył, stosując zarówno obowiązujące przepisy prawa, jak i zasady logiki i doświadczenia życiowego. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest słuszny tylko wówczas, gdy skarżący przytoczy okoliczności wskazujące, że Sąd I instancji dokonał tych ustaleń pomijając istotne dowody, ignorując powszechnie akceptowaną wiedzę, czy doświadczenie życiowe, a zasadność dokonanych ocen i wniosków nie odpowiada zasadom logicznego rozumowania. Autor apelacji takich okoliczności nie przedstawił. W ocenie Sądu Apelacyjnego, dokonana w niniejszej sprawie ocena dowodów została przeprowadzona w

sposób szczegółowy i z uwzględnieniem zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy precyzyjnie wskazał jakie okoliczności uznał za udowodnione, a także, które ze zgromadzonych dowodów i z jakiego powodu uznał za wiarygodne, a którym tej wiarygodności odmówił. Tok rozumowania Sądu Okręgowego przedstawiony w pisemnych motywach wyroku jest czytelny i poprawny logicznie, zaś wywiedzione ostatecznie wnioski oparte zostały w całości na wynikających z materiału dowodowego przesłankach.

Odnosząc się do podnoszonych w apelacji zarzutów, należy wskazać, iż stanowią one w istotnym zakresie jedynie polemikę z ustaleniami Sądu Okręgowego. Autor apelacji nie przytoczył żadnych argumentów, ani dowodów, które miałyby potwierdzać stawianą tezę o nieumyślności działania oskarżonego. Stwierdzenia, iż oskarżony zamawiając towar u pokrzywdzonych zamierzał im zapłacić, a nie uczynił tego wyłącznie z powodu pogorszenia sytuacji finansowej firmy, pozostają gołosłownymi. W aktach brak jest dowodów wskazujących, by firma oskarżonego prowadziła jakąkolwiek legalną i rzeczywistą działalność, uzyskiwała dochody, zawierała korzystne dla siebie umowy, zatrudniała pracowników. Oczywiście nie można za taką działalność uznać sprzedawania wyłudzonych towarów po zaniżonej cenie, albowiem były to zachowania z punktu widzenia dochodowości firmy pozbawione sensu (kupowano drożej, by sprzedawać taniej), a zatem z pewnością rozwój firmy nie był powodem, dla którego je podejmowano. Gwarantowały natomiast szybkie pozbycie się wyłudzonego towaru i pozyskanie w zamian środków finansowych. Twierdzenie obrońcy, iż oskarżony nie płacił pokrzywdzonym, ponieważ jego kontrahenci zalegali z zapłatą także nie zostało w żadnej mierze udowodnione. Przede wszystkim nie wykazano (ani przy pomocy dokumentów ani świadków), by w ogóle istniały jakiegokolwiek firmy, które zalegałyby wobec S. W. z płatnościami (i w jakiej wysokości). Powoływanie się przez obrońcę na zeznania świadków, którzy nie mieli zastrzeżeń do współpracy z oskarżonym wymaga jedynie zaznaczenia, iż były to osoby, którym firma oskarżonego sprzedawała wyłudzony uprzednio towar po zaniżonej cenie, a zatem treść zeznań w tym kontekście nie jest zaskakująca i z jednej strony nie dowodzi rzetelności firmy oskarżonego, a z drugiej nie podważa dowodów świadczących o przestępczej działalności.

Podobnie nieudowodnione w żaden sposób pozostaje twierdzenie obrońcy, iż oskarżony kupował początkowo niewielkie ilości towarów nie w celu wzbudzenia zaufania kontrahentów – jak ustalił Sąd I instancji – ale w celu testowania tych towarów. W jaki sposób, gdzie i kto przeprowadzał opisane przez obrońcę testy, nie zostało wykazane, ani w toku postępowania dowodowego, ani w zarzutach apelacyjnych. Zupełnie pozbawiony znaczenia jest zarzut, iż oskarżony nie posiada wykształcenia ekonomicznego, a jego kontrahenci ofiarowali mu zakup towaru z odroczonym terminem płatności nawet, gdy jakiegokolwiek faktury nie zapłacili. Skarżący zdaje się nie dostrzegać argumentów i dowodów przytoczonych w znacznej części pisemnych motywów wyroku, z których wyraźnie i jednoznacznie wynika zamiar oskarżonego. Kwestionowanie strony podmiotowej przypisanego S. W. przestępstwa stanowi zresztą kluczowy zarzut apelacji. Zarzut, który w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia i po ponownej weryfikacji zgromadzonego materiału dowodowego oraz analizie argumentów zawartych w uzasadnieniu wyroku, nie mógł zostać w żadnej mierze uwzględniony.

Na wstępie należy wskazać, iż zaskakującym jest stanowisko obrońcy, że oskarżonemu nie można przypisać działania nawet w zamiarze ewentualnym. Konstatacja ta może budzić zdumienie, albowiem nie ulega wątpliwości, iż przestępstwo oszustwa może zostać popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim. Co więcej, konieczność działania „w celu osiągnięcia korzyści” oznacza, iż przestępczemu zachowaniu musi towarzyszyć nie tylko zamiar bezpośredni, ale nawet kierunkowy, określane w teorii prawa jako zamiar o szczególnym zabarwieniu (*dolus directus coloratus*). Stanowisko to jest powszechne i od lat akceptowane zarówno przez przedstawicieli doktryny, jak i w orzecznictwie sądów. (por. Dąbrowska-Kardas Małgorzata, Kardas Piotr w Komentarzu pod red. A. Zolla - Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363, Zakamycze, 2006, Marek Andrzej - Kodeks karny. Komentarz., LEX, 2010, Łabuda Grzegorz w Komentarzu pod red. J. Giezka - Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz., LEX, 2014, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2013 r., III KK 184/13, OSNKW 2014/2/15, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2011 r. V KK 81/11, LEX nr 1044082, Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 września 2013 r. II AKa 268/13, LEX nr 1381619, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 stycznia 2013 r. II AKa 288/12 LEX nr 1259710, KZS 2013/4/95).

Powyższa uwaga nie ma wszakże kluczowego znaczenia, albowiem, Sąd Okręgowy zasadnie przyjął i w sposób wręcz drobiazgowy wykazał okoliczności i dowody pozwalające przyjąć, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym. Ustalając zamiar sprawcy oszustwa należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski dotyczące realności wypełnienia złożonych obietnic, w szczególności jego możliwości finansowe, skalę przyjętych zobowiązań, zachowanie sprawcy po otrzymaniu towaru, czy pieniędzy, jego stosunek do rozporządzającego mieniem w związku z upływem terminów płatności, przyczyny zmiany sytuacji majątkowej sprawcy. Znamiona oszustwa wypełnia działanie sprawcy, który w umowie zobowiązuje się do określonej płatności w uzgodnionym, odroczonym terminie, jeżeli jej zawarciu towarzyszy powzięty z góry zamiar niedotrzymania tego terminu, odłożenia go na czas bliżej nieokreślony, czy uzależnienia zapłaty od ewentualnego powodzenia innych kontraktów.

Zaciąganie zobowiązań przez osobę pozbawioną majątku, która zarejestrowała działalność nie generującą żadnych rzeczywistych zysków wypełnia znamiona art. 286 § 1 k.k. Jak podkreślił w uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy, już samo założenie firmy przez oskarżonego zostało poczynione z zamiarem oszustwa. S. W. opuścił zakład karny, nie miał żadnego doświadczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej i nie wynika też z zebranych dowodów, by w ramach powołanej firmy jakkolwiek działalność przynoszącą dochód prowadził. Ustalono natomiast, że w kontaktach z kontrahentami posługiwał się nazwiskami różnych osób, w e-mailu zamieścił logo „rzetelnej firmy”, poruszał się samochodami dobrych marek (leasingowanymi i niespłaconymi), a nawet pierwsze faktury – na stosunkowo niewielkie kwoty – płacił, a wszystkie te okoliczności miały na celu wykreowanie swego wizerunku jako osoby prowadzącej dobrze prosperującą działalność gospodarczą i zyskanie zaufania kontrahentów. Wszystkie te okoliczności wykazane i ocenione w sposób prawidłowy, zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, pozwoliły przyjąć – bez cienia wątpliwości – iż wypełnione zostały znamiona przestępstwa oszustwa także od strony podmiotowej. Sąd I instancji prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy uznając, że wskazuje on na winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Ocena ta nie nosi znamion dowolności i podlega ochronie art. 7 k.p.k.

Również zarzut naruszenia art. 58 § 2 k.k. nie został zaaprobowany przez Sąd Apelacyjny. Podkreślić przy tym należy, że kwestia braku majątku u oskarżonego była przedmiotem analizy Sądu I instancji, który jednak nie znalazł powodów, by wykluczyć możliwość wymierzenia oskarżonemu kary grzywny. Istotnie, S. W. ma 62-lata, nie pracuje, nie ma majątku, a próby odzyskania należności cywilnoprawnych przez pokrzywdzonych nie powiodły się z powodu bezskuteczności egzekucji. Tym niemniej, co także podkreślił Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku, oskarżony twierdzi, że pozostaje na utrzymaniu konkubiny, a konkubina z kolei podała, że pozostaje częściowo na utrzymaniu oskarżonego. S. W. przyznał też, że łoży na utrzymanie domu, choć odmówił podania źródeł dochodu. Już powyższe informacje pozwalają zakwestionować stanowisko skarżącego o braku jakichkolwiek dochodów. Skoro bowiem od opuszczenia zakładu karnego nie pracował i nie ma żadnego majątku, kwestią otwartą pozostaje skąd uzyskiwał środki na utrzymanie siebie i pomoc konkubinie. Oskarżony wyłudzał towary, za które od swoich kontrahentów otrzymywał zapłatę. Jednocześnie nie regulował należności za te towary. Na rachunkach bankowych oskarżonego zarejestrowane zostały operacje finansowe dotyczące znacznych kwot wypłacanych w 2012 roku za pośrednictwem bankomatów, co pozwala przyjąć, że w okresie objętym zarzutem S. W. osobiście dysponował tymi pieniędzmi. Wszystkie powyższe okoliczności w połączeniu z bezskutecznością egzekucji komorniczej pozwalają uznać za prawdopodobne, że oskarżony mógł część dochodów z przestępczej działalności ukryć. W tym kontekście wymierzenie przez Sąd Okręgowy kary grzywny obok kary pozbawienia wolności, było w pełni uzasadnione.

Na koniec, należy również wskazać, iż niezasadnym jest podniesiony z ostrożności procesowej zarzut rażącej niewspółmierności kary. Zarzut tego rodzaju można podnieść jedynie wówczas, gdy kara nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, stając się w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę zasadniczą, gdy wymierzona wbrew dyrektywom z art. 53 k.k. kara staje się nie do zaakceptowania. Oczywiście jest, że w niniejszej sprawie takie okoliczności nie występują i również skarżący ich nie wskazał. Przede wszystkim brak jest przesłanek pozwalających przyjąć, że przeciwwskazaniem do pobytu w zakładzie karnym jest stan zdrowia

oskarżonego. Okoliczność, że S. W. obecnie przestrzega porządku prawnego również nie może w żadnym stopniu niweczyć faktu, że oskarżony był już karany osiemnastokrotnie, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, a popełnianie przestępstw przez wiele lat było sposobem na życie. Brak jest jakichkolwiek powodów, by dwuletnią przerwę w działalności przestępczej traktować jako przesłankę pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Podsumowując stwierdzić należy, że omówiony powyżej środek odwoławczy i zaprezentowane w nim zarzuty, nie mogły być podstawą do wzruszenia prawidłowego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania drugoinstancyjnego.